

Twisters

Direcció: Lee Isaac Chung **Guió:** Mark L. Smith **País:** EUA **Durada:** 122 min **Any:** 2024
Gènere: Aventures, *thriller* **Interpretació:** Daisy Edgar-Jones, Glen Powell, Anthony Ramos... **Música:** Benjamin Wallfisch **Fotografia:** Daniel Mindel **Distribuïdora:** Warner Bros **Estrena a Espanya:** 17/07/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

A la pel·lícula **Twisters** han passat gairebé vint anys des que els científics van aconseguir superar en certa mesura la mare naturalesa. Fa dues dècades diversos científics van aconseguir una missió impossible, recollir un conjunt de dades completes d'un tornado de categoria F5. Gràcies a aquestes dades, van crear Antheia, un sistema de detecció de desastres naturals molt avançat. Aquest nou invent ha aconseguit salvar la vida de milers de persones, però la mare natura té preparada alguna cosa per tornar a recuperar el seu poder. (Sensacine)

CRÍTICA

A gairebé tres dècades de **Twister (1996)**, l'exitosa pel·lícula original de Jan de Bont amb Helen Hunt i Bill Paxton, arriba aquesta seqüela que només té en comú el "concepte", però que comparteix amb la seva predecessora l'esperit, l'essència i la noblesa que la productora Amblin ha conservat en bona part de la seva producció dins del cinema d'aventures amb ínfules massives.

Un podria iniciar aquest text analitzant el rumb del director Lee Isaac Chung, que venia de filmar la multipremiada *Minari* (2020). També podria arrencar la ressenya amb els protagonistes Glen Powell (que interpreta un nou galant amb cor com a la recent *Cómplices del engany / Hit Man*) i Daisy Edgar-Jones (l'actriu anglesa venia de protagonitzar *La chica salvaje* i d'encarnar la Marianne de la sèrie *Normal People*). O bé es podria haver començat la crítica citant que ja han passat gairebé tres dècades des de *Twister*, l'èxit i apreciat film del neerlandès Jan de Bont amb guió de Michael Crichton i Helen Hunt i Bill Paxton al capdavant de l'elenc.

Però, encara que tots aquests enfocaments són pertinents i valuosos, en prioritzaré un altre que té a veure amb la productora Amblin que van crear fa 43 anys Steven Spielberg, Kathleen Kennedy i Frank Marshall. Entre les desenes de títols que van fer per a cinema, TV i *streaming* hi ha -és clar- alguns que mereixen ser oblidats, però també clàssics com *E.T.: El extraterrestre*, *Gremlins*, *Volver al futuro* o la saga de *Jurassic Park*, que ens han regalat diverses de les millors hores d'entreteniment *made in Hollywood*, a més de gairebé tota la filmografia de Spielberg i diversos films de cineastes com Clint Eastwood, J.J. Abrams i Robert Zemeckis. Hi ha en l'essència i l'esperit de l'univers Amblin una noblesa, un classicisme i diria que a hores d'ara una tradició que es transmet als diferents projectes que l'empresa encara.

I, encara que a **Twisters** molts la tractin amb cert menyspreu ("espectacular però sense substància" seria la síntesi d'aquest consens negatiu), jo crec que el "toc" Amblin l'eleva per sobre d'aquests prejudicis. Ningú espera, és cert, un tractat psicològic enmig del que és el cor de la història (les missions cada vegada més agosarades dels "caçadors de tornados"), però fins i tot amb les fórmules del guió i la superficialitat de certs personatges el conte no deixa de funcionar mai. I aquesta "eficàcia" no s'aconsegueix de manera casual. Hi ha un saber fer i una sensibilitat per desenvolupar una mirada humanista dins del gènere d'aventures (i en aquest cas també dins del cinema catàstrofe) que Lee Isaac Chung sembla haver captat, entès i transmès a la perfecció.

El succés de la pel·lícula se sustenta, per descomptat, en com s'exposa en tota la seva dimensió dramàtica i visual l'efecte devastador que aquests vents arremolinats provoquen en passar a tota velocitat per pobles i ciutats d'Oklahoma, però també en l'estructura de la història, que inclou des d'una competència entre dos equips de caçadors fins a la revelació de negocis tèrbols per aprofitar-se de les víctimes de les destrosses, passant per un triangle romàntic que té com a vèrtexs l'estimable fanfarró Tyler Owens (Glen Powell); Kate Cooper (Daisy Edgar-Jones), una experta en el tema que intenta refer-se dels traumàtics i tràgics esdeveniments ocorreguts cinc anys abans i que es mostren en el pròleg del film; i el Javi (Anthony Ramos), un vell company que la convenç de tornar a les rutes... i als tornados.

Per cada clicé o estereotip, **Twisters** té un moment de, sí, espectacularitat però també de simpatia a manera de compensació. I, si en tota seqüela hi ha una mica d'especulació, aquí la jugada de màrqueting queda justificada per una pel·lícula entretinguda i satisfactòria que mereix ser vista a la pantalla més gran i amb el millor so disponibles. Cap plataforma de *streaming*, ni tan sols amb el millor televisor 8K amb Dolby a disposició, podrà proporcionar dins del marc del consum casolà una experiència que s'acosti al plaer que genera gaudir d'aquest film en una sala de cinema.

Diego Battle – otrosocines.com